

Dreptatea și mila în Vechiul Testament (1)

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „El face dreptate celor _____, dă _____
celor _____. Domnul izbăvește pe _____,
Domnul _____, Domnul _____,
Domnul _____. Domnul _____
_____.” (Psalmii 146:7-9)

Cu câțiva ani în urmă, într-o zi rece, un băiat de 10 ani, desculț și tremurând de frig, stătea în fața unui magazin de încălțăminte din New York cu nasul lipit de vitrină. La un moment dat, o femeie s-a apropiat de el și l-a întrebat la ce se uita atât de atent; el i-a răspuns că se ruga ca Dumnezeu să-i dea o pereche de pantofi. Femeia l-a luat de mână și l-a dus în magazin. I-a cerut vânzătoarei șase perechi de șosete, un lighean cu apă și un prosop. L-a dus pe băiat în spatele magazinului, și-a dat jos mănușile, i-a spălat picioarele și i le-a șters cu prosopul. A luat o pereche de șosete și i le-a pus în picioare, iar apoi i-a cumpărat o pereche de pantofi. La sfârșit, l-a bătut ușor pe umăr și l-a întrebat dacă se simțea mai bine. Când a dat să plece, băiatul a prins-o de mână și a întrebat-o cu lacrimi în ochi: „Nu vă supărați, sunteți cumva soția lui Dumnezeu?”

Fără să-și dea seama, băiatul acesta a rostit un mare adevăr: biserica este mireasa Mântuitorului. Noi, credincioșii, avem menirea de a reflecta caracterul Său. Dacă suntem ai Săi cu adevărat, atunci vom avea grijă și compasiune față de sărmani și neputincioși.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Încă de la început, dreptatea socială a făcut parte integrantă din legile lui Dumnezeu și din idealul Său pentru poporul pe care l-a ales. Dreptatea socială a fost de la bun început intenția lui Dumnezeu pentru societatea umană: El și-a dorit o lume în care necesitățile fundamentale să fie împlinite, în care oamenii să prospere și în care să domnească pacea.

Citește Exodul 22:21-23; 23:2-9; Leviticul 19:10; Proverbele 14:31; 29:7. Care erau situațiile concrete în care era nevoie de milă și de dreptate (sau de ceea ce numim „dreptate socială“)?

Mila și dreptatea sunt subliniate și în legile cu privire la Sabat date vechiului Israel. Dumnezeu a vorbit despre trei tipuri de sărbători sabatice.

2. Cum se reflectă mila și dreptatea în fiecare dintre aceste sărbători sabatice? Exodul 20:8-10; 23:10,11; Leviticul 25:8-55.

a. Instrucțiunile cu privire la respectarea Sabatului zilei a șaptea cuprindeau prevederi legate de posibilități egale, în ce privește odihna, pentru toți, inclusiv pentru slujitori, animale și străini.

b. Fiind sărbătorit o dată la șapte ani, anul sabatic era anul în care se anulau datoriile, în care se manifesta grija față de cei săraci și în care erau eliberați sclavii. Dumnezeu i-a cerut poporului Său să le facă parte și animalelor de beneficiile anului sabatic (vezi Leviticul 25:6,7)

c. Anul jubileului era sărbătorit o dată la cincizeci de ani, după șapte ani sabatici. În acest an, proprietatea vândută se întorcea la proprietarul inițial; datoriile erau șterse; întemnițații și sclavii erau puși în libertate. Jubileul îi aducea pe oameni la același nivel – era momentul zero, când fiecare avea șansa de a lua viața de la capăt. Acesta era „un sistem de protecție atât împotriva extremei bogăției, cât și împotriva celei a sărăciei”. – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 130

Întrebată, în sânul societății evreiești, dreptatea și mila conlucrau în favoarea celor mai puțin privilegiați.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să realizeze cât de important este în ochii lui Dumnezeu ca noi să-i ajutăm într-un mod adecvat pe cei care se află la periferia societății: săracii, orfanii, văduvele și imigranții.

La nivelul sentimentelor: Să empatizeze cu semenii lor care trec prin situații vitrege.

La nivel practic: Să manifeste compasiune creștină față de cei neajutorați, nu numai prin vorbe amabile, ci și îngrijindu-se concret de împlinirea nevoilor lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: „Pentru acești foarte neînsemnați frați”

- A. De ce sunt amintiți atât de des în Scriptură săracii și suferinzii?
- B. N-ar trebui ca prioritatea noastră să fie grăbirea revenirii lui Hristos, care va pune capăt oricărei nedreptăți? N-ar fi mai bine să ne ocupăm de predicarea Evangheliei decât de apărarea și ajutorarea celor săraci și marginalizați? Argumentează-ți răspunsul.

II. Sentimente: „Este mai ferice...”

- A. În Faptele 20:35, Pavel declară că suntem datori să-i ajutăm pe cei slabi și apoi îl citează pe Isus: „Este mai ferice să dai decât să primești.” În ce sens este „mai ferice”? Descrie ce simți atunci când ajuți o persoană mai puțin privilegiată.

III. Practic: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri...”

- A. Isus a afirmat că atunci când îi ajutăm pe cei săraci și suferinzi îl ajutăm pe El (Matei 25:40). Ce atitudine am avea față de persoanele în nevoie dacă L-am vedea în locul lor pe Isus?
- B. Caută o oportunitate de a-i oferi ajutor practic în mod regulat unei persoane care trece prin dificultăți.

Rezumat: Dumnezeu n-a inclus în planurile Sale pentru oameni suferința de vreun fel – sărăcia, singurătatea, durerea, degradarea. Când suferința a apărut totuși, El ne-a chemat pe noi, urmașii Săi, să-i ajutăm pe cei afectați de ea.

3. Citește Geneza 2:1-3. Ce ne spune acest pasaj despre caracterul universal al Sabatului?

Când păzim Sabatul cu adevărat, nu ne mulțumim să ne bucurăm doar noi de odihnă (Exodul 23:12), de răscumpărare (Deuteronomul 5:12-15) și de restaurarea finală pe Noul Pământ (Isaia 66:22,23). Sabatul zilei a șaptea ne transmite ideea că Dumnezeu este Creatorul și Dătătorul odihnei pentru toți locuitorii pământului. Universalitatea odihnei Sabatului implică faptul că noi toți, săraci sau bogați, avem niște lucruri în comun. Noi toți Îl avem ca Tată pe Dumnezeu, iar aceasta înseamnă că suntem egali și că avem dreptul la aceeași preocupare din partea altora.

Totodată, cum s-a arătat la secțiunea de ieri, preocuparea pentru dreptate socială se extinde de la Sabatul săptămânal la anul sabatic și apoi la anul jubiliar. Principiile pe care se bazează aceste trei sărbători sabatice (prezentate în Leviticul 23 și 25) și-au păstrat valabilitatea pentru creștini. Sabatul zilei a șaptea arăta înapoi, către Creațiune, dar și înainte, către Noul Pământ. El ne consolidează relația cu Creatorul și Mântuitorul nostru milostiv, aducându-ne mai aproape de cei pe care-i iubește atât de mult: de cei sărmani și suferinzi.

Să reținem totuși că, deși anul sabatic și anul jubileului ilustrează niște principii eterne, respectarea lor ca sărbători religioase nu mai este necesară astăzi. Spre deosebire de Sabatul zilei a șaptea, care a fost instituit la Creațiune, înainte de căderea în păcat, sărbătorile acestea fac parte din ceremoniile care au fost „umbre ale lucrurilor viitoare” (Coloseni 2:16,17). Ceea ce rămâne valabil este principiul de la baza lor cu privire la modul cum ar trebui să ne purtăm cu alții și, mai ales, cu cei care trec prin dificultăți.

Ca popor răscumpărat, israeliții aveau obligația de a fi lumină în lume, manifestând mila lui Dumnezeu față de toți semenii lor, fără părtinire. Plini de recunoștință, ei trebuiau să reprezinte caracterul lui Dumnezeu înaintea celor care nu-L cunoșteau.

Citește Amos 8:4-7. Ce fapte greșite sunt amintite aici? Cum ne putem feri de comiterea unor asemenea fapte? Ce înseamnă pentru tine declarația: „Niciodată nu voi uita niciuna din faptele lor”?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Isaia 1:17

Ideea de bază: Dumnezeu are în inima Sa un loc special pentru cei marginalizați și suferinzi. El îi cheamă pe urmașii Săi să facă o prioritate din ajutorarea acestor oameni.

În cartea lui Isaia, păcatele condamnate frecvent sunt abuzurile față de văduve, de orfani, de străini și de săraci. Desigur că Isaia condamnă și încălcările legii morale, însă noi, creștinii, tindem să le acordăm atenție cu preponderență acestora și să ignorăm sistemele care marginalizează și discriminează. În cadrul studiului pe grupe, alocă timp analizării importanței dreptății sociale pentru noi, urmașii lui Hristos.

Activitate introductivă: În 1909, Ferdinand și Ana Stahl au plecat ca misionari în Anzii peruani. Ca mulți alți misionari adventiști de ziua a șaptea, au folosit pentru început metoda vânzării de carte din casă în casă. În curând, au descoperit totuși că 95% din populația indigenă era ținută în ignoranță și sărăcie de aristocrația religioasă și politică. Cei mai mulți nu știau să citească.

În aceste condiții, au schimbat tactica. Au înființat clinici, piețe, capele și prima școală mixtă din zonă. Cu aportul lor, barierele rasiale, religioase și sociale au dispărut. În scurt timp, pe malurile lacului Titicaca au apărut două sute de școli cu mii de elevi înmatriculați.

Activitatea familiei Stahl a produs schimbări profunde. Mulți politicieni, conducători religioși și specialiști în educație neadventiști recunosc că ea a avut un impact social formidabil. „În fața nedreptății, suferinței și opresiunii extreme”, notează teologul peruan Gustavo Gutierrez, „familia Stahl s-a identificat cu cei mai săraci dintre cei săraci și a întrupat Evanghelia în moduri care au influențat profund viața spirituală, socială, economică și politică a regiunilor muntoase peruane” (<http://lasierra.edu/campus-services/centers/stahl-center/history>).

De discutat: În ce măsură ar trebui să se implice adventiștii de ziua a șaptea în ceea ce privește dreptatea socială?

4. Citește Proverbele 31:8-9. Ce principii din aceste versete putem aplica astăzi la viața noastră?

În secțiunile anterioare, am subliniat că Dumnezeu dorește ca poporul Său să manifeste trăsăturile Sale, mila și dreptatea, ca parte a comportamentului ideal pe care trebuie să-l aibă copiii Săi. Profeții evrei au luat în dese ocazii apărarea celor în nevoie, chemând poporul lui Dumnezeu la pocăință, deoarece reprezenta incorect preocuparea Sa pentru cei marginalizați și asupriți. De altfel, Dumnezeu pune semnul egal între comportamentul răscumpărător altruist și închinarea adevărată.

5. Citește Isaia 1:13-17. Ce ne spune acest pasaj cu privire la ce consideră Dumnezeu a fi adevărata închinare? Cum putem aplica aceste învățături la viața noastră?

Mulți profeți din Vechiul Testament au vorbit despre evenimente care aveau să se petreacă în viitor, uneori la multă vreme după moartea lor, dar au fost preocupați și de starea contemporanilor lor, chemându-i la reformă spirituală și morală și la slujire neegoistă față de semenii. Glasul lor s-a auzit cel mai tare atunci când poporul făcea eforturi pentru a etala o închinare ostentativă, dar nu reflecta compasiunea lui Dumnezeu pentru suferința celor din jurul lor. Nu există exemplu mai greșit decât acela dat de creștinii care sunt prea ocupați cu „închinarea” la Dumnezeu ca să-și ia timp pentru a ajuta persoanele aflate în dificultate. Crezi că a-l sluji Domnului prin împlinirea nevoilor altora ar putea fi o formă de „închinare”?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Mulți sunt de părere că religia creștină urmărește să-i ducă pe oameni la cer. Este adevărat că mântuirea reprezintă esența Veștii bune, dar nu este toată Vestea bună. Ajută-i pe membrii grupei tale să descopere ce parte din învățăturile lui Isus (dar și din Scriptură, în general) este dedicată responsabilității noastre față de oamenii săraci și suferinzi.

Ajută-i să înțeleagă că religia creștină nu doar ne descoperă cum putem dobândi mântuirea în viitor, ci ne și cere să manifestăm dragostea transformatoare a lui Dumnezeu *acum*, prin responsabilitatea socială față de oamenii săraci și marginalizați.

Comentariu biblic

I. Ritualuri goale

(Recițiți Isaia 1:11-17 și Ieremia 6:13-15 în cadrul grupei.)

Profeții Vechiului Testament, printre care și Isaia, au condamnat energic și categoric nedreptatea socială. Îngrijorarea lor nu era legată doar de faptul că presupusul popor al lui Dumnezeu îi abuza sau, în cel mai bun caz, îi ignora pe orfani, pe văduve și pe străini, ci mai cu seamă de faptul că adăuga la atitudinea aceasta religiozitatea de fațadă, ritualul gol și ipocrizia spirituală. Abuzarea categoriilor vulnerabile este o nelegiuire gravă – cu atât mai gravă atunci când este făcută în numele religiei.

Ideea aceasta se regăsește în toată Biblia. Ieremia era indignat de faptul că până și presupușii profeți și preoți ai lui Dumnezeu – de la care era de așteptat un comportament mai ales – erau „lacomi de câștig” și necinstiți (Ieremia 6:13). Dar lucrul care îl exaspera era faptul că nu le era rușine de faptele lor: „Totuși [ei] nu roșesc și nu știu de rușine” (Ieremia 6:15).

Isaia ne descrie un Dumnezeu care este sătul de ritualul religios lipsit de conținut: „Sunt sătul de arderile-de-tot... Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare...! Nu vreau... adunări de sărbătoare...! [...] Urâsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre” (Isaia 1:11-14). Amos reia și el ideea: „Eu urâsc, disprețuiesc sărbătorile voastre și nu pot să vă sufăr adunările de sărbătoare!” (Amos 5:21).

Isaia 58 spune că Dumnezeu era sătul de postul lor aparent pios. Tipul de post plăcut Lui este acela în care:

1. Sunt dezlegate lanțurile răutății (versetul 6).
2. Sunt eliberați cei oprimați (versetul 6).

Capitolul 58 al cărții lui Isaia conține un mesaj profetic special, de mustrare și de încurajare, adresat poporului lui Dumnezeu din timpul lui Isaia, dar și nouă, celor de astăzi.

6. Citește Isaia 58:2. Ce Îl nemulțumea pe Dumnezeu la poporul Său?

Nu știm ce „ton al vocii” a folosit Dumnezeu aici, dar reiese clar că El a condamnat parada lor de evlavie și credința lor falsă.

7. Citește Isaia 58:3-14. Ce le-a reproșat Dumnezeu israeliților cu privire la formele religioase pe care le practicau (în acest caz, obiceiul de a posti)?

Observă aici un aspect important: închinarea centrată pe propria persoană – *Doamne, dă-mi cutare lucru și fă-mi cutare lucru*. Categoriec că rugăciunea adresată Domnului pentru împlinirea nevoilor personale își are timpul și locul ei. Însă ideea pe care vrea să ne-o transmită Domnul aici este că închinarea autentică va include și venirea în întâmpinarea nevoilor celor flămânzi, asupriți și săraci. Și, lucru uimitor, activitatea aceasta este o binecuvântare nu numai pentru beneficiarii ajutorului, ci și pentru dătorii lui. Citește textele care arată ce se va întâmpla cu aceia care merg la cei în nevoie și le oferă ajutor. Când le slujim altora, când le dăm altora, suntem binecuvântați. Sigur ai avut până acum, măcar o dată în viață, această experiență! Știi ce bucurie, satisfacție și speranță au cei care-i ajută pe alții! Nu există altă cale mai bună de a reflecta caracterul lui Hristos!

Citește Faptele 20:35. Cum și în ce situații ai experimentat acest adevăr în viața ta?

3. Sunt hrăniți cei flămânzi (versetul 7).
4. Sunt adăpostiți cei fără adăpost (versetul 7).
5. Sunt îmbrăcați cei goi (versetul 7).

Există dovezi care sugerează că Isaia ar fi făcut parte din aristocrația iudaică. El avea prieteni cu relații și se bucura de acces la palatul regal. Preocuparea lui cea mai mare era însă față de cei marginalizați: întemnițații, străinii, orfanii, văduvele, săracii. „Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!” strigă el (Isaia 1:17).

După mai multe sute de ani, Isus a continuat să dea la o parte masca pioșeniei de pe fața celor care ignorau nedreptatea socială: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați nefăcute” (Matei 23:23). Fariseii respectau cu strictețe litera legii. Ei dădeau zecime din tot ce cultivau în grădină, chiar și din firele de mărar. Pentru a întări ideea, Isus a adăugat: „Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!” (Matei 23:24).

De discutat: Profeții din Vechiul Testament au vorbit în repetate rânduri în numele orfanilor, al văduvelor, al străinilor și al altor categorii sociale vulnerabile. De ce crezi că era Dumnezeu atât de preocupat de aceste grupuri de oameni? Ce loc ocupă problemele și nevoile acestor oameni în planurile bisericii tale?

Isus le-a reproșat conducătorilor religioși că strecurau țânțarul și înghițeau cămila. În ce domenii suntem tentați să procedăm la fel?

3. APLICAȚIA

Unii adventiști de ziua a șaptea sunt nemulțumiți când sunt abordate probleme sociale, considerând că subiectul acesta este mai puțin important decât lucrarea de a salva *sufletul* oamenilor. Ei recunosc că îngrijirea sănătății și lucrarea misionară medicală sunt importante, dar numai ca mijloace auxiliare de a duce Evanghelia într-o anumită zonă. Acordă timp dezbaterii acestor subiecte, în lumina sfaturilor biblice din studiul de față. Ai grijă ca membrii grupei tale să nu rămână la nivelul exprimării opiniilor personale, ci să-și sprijine opiniile pe argumente biblice.

Nu este suficient să avem adevărul, chiar dacă lucrul acesta este absolut necesar. În Isaia 58, poporul lui Dumnezeu avea zel pentru formele și practicile religioase, dar nu stătea bine la trăirea practică a credinței. Dumnezeu cheamă biserica Sa de astăzi să fie o forță spre bine, dând glas apelului profesilor din Vechiul Testament de a reprezenta corect caracterul Său.

8. Citește textele de mai jos. Cum putem împlini, ca biserică locală și mondială, chemarea lui Dumnezeu în acest domeniu?

Psalmii 82:3 _____

Isaia 1:17 _____

În 2011, pastorul unei biserici situate într-o zonă afectată de violență armată a luat cuvântul în cadrul unui congres religios ținut într-un mare oraș. Spicuim câteva idei din discursul său: „Creștinii trebuie să oprească marșul morții!” După ce a făcut referire la faptul că Isus a oprit cortegiul funerar și l-a înviat pe fiului văduvei din Nain (Luca 7:11-17), el a explicat de ce biserica n-a putut sta nepăsătoare atunci când violența s-a intensificat în zona lor. În continuare, i-a adresat auditoriului următoarea întrebare: „Oare noi, ca biserică, suntem preocupați doar să aducem laude? Nu noi trebuie să-L întrebăm pe Dumnezeu: «De ce *Tu* permiți suferința?», ci Dumnezeu ne întreabă pe noi: «De ce *voi* permiteți suferința?»”

Biserica aceasta este foarte activă în viața acelei localități. Corul bisericii a ieșit pe străzi șapte ani la rând, a cântat, a împărțit pliante și a pus la dispoziția cetățenilor servicii care se adresau nevoilor lor. După ce a fost stabilit astfel contactul cu ei, membrii bisericii le-au oferit ajutor în diverse feluri, făcându-le mult bine. Prin programele ei variate, biserica a reușit să influențeze în mod semnificativ zona în care trăia.

Acesta este doar un exemplu cu privire la numeroasele căi prin care biserica poate fi o forță care să slujească societății și să ajute la vindecarea ei.

Ce poate face biserica ta pentru a ajuta persoanele defavorizate din localitate?

De discutat:

1. Invită-i pe membrii grupei să-și exprime opinia față de următoarea afirmație: „Îngrijirea de nevoile fizice ale oamenilor nu este doar o activitate de pregătire a terenului pentru vestirea Evangheliei; este o parte esențială a Evangheliei.”

2. Adventiștii de ziua a șaptea resping concepția lui Platon potrivit căreia trupul ar fi o entitate separată de suflet. Ce implicații are acest fapt asupra modului în care ne raportăm la nevoile fizice și la cele spirituale ale oamenilor? Ce relație există între concepția noastră asupra naturii umane și activitatea noastră din educație, medicină, libertate religioasă și ajutor umanitar?

4. PRACTIC

Încurajează-i pe membrii grupei să identifice activitățile oamenilor religioși de astăzi care Îl măhnesc pe Dumnezeu. Apoi, ajută-i să-și îndrepte atenția spre aspectul pozitiv, spre faptele care-i plac lui Dumnezeu.

Sugestie practică: Scrie pe o bucată de hârtie următorul text și multiplică-l. Sau scrie-l pe o tablă ori pe o bucată mare de hârtie cartonată. Cere-le membrilor grupei să completeze spațiile libere și să discute pe marginea lui.

„Sunt sătul de _____; nu-Mi place _____ Nu mai aduceți _____! Mi-e scârbă de _____ Nu vreau _____, nu pot să văd _____! Urăsc _____!”

Pasul 1. Citește cu voce tare Isaia 1:11-14.

Pasul 2. Invită-i pe membrii grupei să răspundă la întrebarea: Ce ar spune Dumnezeu astăzi despre religiozitatea oamenilor?

Pasul 3. În funcție de mărimea grupei și de materialele disponibile:

A. Textul poate fi completat individual de fiecare participant.

B. Textul poate fi completat pe grupe mici.

C. Textul poate fi completat cu toată grupa.

Pasul 4. Reuniți-vă ca grupă și discutați sugestiile diferiților participanți.

Pasul 5. Încheiați într-o notă pozitivă, discutând despre activitățile oamenilor de astăzi care Îi plac lui Dumnezeu.

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește din cartea *Patriarhi și profeți*, de Ellen G. White, capitolul 27, „Legea dată lui Israel”, și capitolul 51, „Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru cei săraci”.

Conceptele de milă și de dreptate apar frecvent în Vechiul Testament. Studiază, de exemplu, Deuteronomul 24:10-22. Observă cât de concrete sunt poruncile date aici. Domnul este într-adevăr preocupat de săraci, de cei care muncesc din greu și de cei îndatorați. El își exprimă grija față de persoanele defavorizate, nu doar teoretic, într-un limbaj abstract, ci ne oferă îndrumări concrete, practice, pentru a ști cum să ne purtăm și cum să nu ne purtăm față de cei care au datorii sau care lucrează pentru noi și sunt săraci. Conceptele acestea erau prea importante ca definirea lor să fie lăsată în seama unor aprecieri personale cu privire la ce înseamnă dreptatea și mila. Totodată, Domnul le aduce aminte că și ei au fost odinioară în acele situații nefericite: „Adu-ți aminte că ai fost rob în țara Egiptului; de aceea îți dau poruncile acestea, ca să le împlinești” (Deuteronomul 24:22). Creștini fiind, să nu uităm niciodată că, indiferent de starea noastră materială, am beneficiat în mod nemeritat de harul lui Dumnezeu. De aceea, să fim gata ca, din bogăția și plinătatea pe care le avem în Hristos (Efeseni 3:19, Coloseni 2:10), să-i ajutăm pe cei care au nevoie de noi!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Cronici 18–24

1. De unde au ajuns la Ierusalim scuturile de aur?
2. Cine l-a omorât pe uriașul cu 24 de degete?
3. Cum i-a răspuns Domnul lui David în aria lui Ornan?
4. Ce slujbe îndeplineau leviții cu vârsta de peste 20 de ani?

Viața lui Iisus, capitolul 81

5. Cine a mai înviat la învierea lui Hristos?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Cine și în ce situații trebuia să beneficieze de milă și de dreptate, în Vechiul Testament?	Cine și în ce situații trebuie să beneficieze de milă și de dreptate în prezent?
2	Cum sunt prezente mila și dreptatea în sărbătorile sabatice?	Ce păstrăm, în prezent, din legile referitoare la sărbătorile sabatice?
3	Ce fel de închinare accepta sau respingea Dumnezeu la poporul Său? De ce?	Ce anume din închinarea noastră actuală acceptă sau respinge Dumnezeu? De ce?
4	Ce reproșuri i-a adus Domnul popoului Său cu privire la obiceiul de a posti?	Ce reproșuri ne-ar putea aduce Dumnezeu nouă, astăzi, cu privire la acest obicei?
5	Cum putem împlini, la nivel instituțional, nevoile semenilor noștri?	Ce poate face biserica ta locală pentru oamenii nevoiași din localitate?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Ce puteți face, concret, pentru a ajuta un semen aflat în nevoie?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru binecuvântările materiale pe care ni le-a dat!
2. Să ne rugăm pentru o persoană bogată care trăiește doar pentru sine!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Măine este Ziua evanghelistului laic